

فیلم her یکی از برترین فیلم‌های سال 2013 است. کارگردان و نویسنده این فیلم «اسپایک جونز» است که کارنامه قابل قبولی در ساخت فیلم‌های جذاب دارد. داستان فیلم her در مورد ورود هوش مصنوعی به زندگی عاطفی انسان است.

فیلم her یک اثر خاص به کارگردانی و نویسندگی «اسپایک جونز» در ژانر درام، عاشقانه و علمی-تخیلی است. داستان فیلم در آینده‌ای نه چندان دور اتفاق می‌افتد؛ زمانی که هوش مصنوعی پیشرفت قابل توجهی داشته است. her (او) دارد بدون شک یکی از برترین فیلم‌های سال 2013 است که بعید کسی هوس نکند تا آن را دوباره ببیند.

کارکتر اصلی این فیلم فردی به نام «تئودور» است (با نقش آفرینی جواکین فونیکس). شغل او نوشتن نامه‌ی عاشقانه با تقاضای مردم است. او از یک نرم‌افزار استفاده می‌کند که جملات گفته شده را به دست‌نوشته تبدیل می‌کند و انگار که خود شخص نامه را نوشته است. تئودور در حال طلاق گرفتن از همسرش است. او به شدت احساس تنهایی می‌کند و در ایجاد روابط عاطفی با دیگران نیز چندان موفق نیست. شاید موضوعی که بر این وضعیت صحنه می‌گذارد، انجام یک بازی کامپیوتری (به جای اجرای واقعی) است که در آن فرد باید در نقش مادر از فرزندان مراقبت کند و آن‌ها را تر و خشک کند.

در این بین او با یک سیستم عامل پیشرفته مبتنی بر هوش مصنوعی مواجه می‌شود. با پرسیدن چند سوال کوتاه، یک سیستم عامل با ویژگی‌هایی مد نظر تئودور ساخته می‌شود. «او» در واقع اشاره به همین سیستم عامل مونت دارد که نامش «سامانتا» است. سامانتا همواره در حال یادگیری است. به طوری که در کسری از ثانیه خواندن یک کتاب را تمام می‌کند. سامانتا همیشه در دسترس است و در کارهای روزمره به تئودور کمک می‌کند. به تدریج انزوا در تئودور از بین می‌رود و او برای اولین بار پس از جدایی همسرش احساس جدیدی را تجربه می‌کند. این روابط آنقدر ادامه پیدا می‌کند که تئودور عاشق سامانتا می‌شود؛ عاشق یک سیستم عامل!

شاید این اتفاق نامرسوم بنظر برسد اما سوالات زیادی را در ذهن ایجاد می‌کند. در واقع اتفاقات این فیلم همانند کتاب‌های فلسفی ذهن را درگیر می‌کند. آیا عشق مجازی بهتر از نداشتن عشق نیست؟ آیا با این رابطه انسان منزوی‌تر یا اجتماعی‌تر نمی‌شود؟ آیا داشتن یک معشوقه بی‌نقص و کاملاً سازگار با خلق و خوی هر فرد یک حرکت رو به عقب است؟ این فیلم هیچ یک از سوالات را پاسخ نمی‌دهد و مخاطب را به عنوان قاضی در نظر می‌گیرد. این اتفاق می‌تواند نمادی از زندگی امروز ما نیز باشد. وابستگی به کامپیوتر، اینترنت و شبکه‌های اجتماعی به صورت یک طرفه و وابستگی به افراد پشت آنها به صورت دوطرفه، نسخه‌ای ضعیف‌تر از این نوع روابط است.

احساسات بین آن دو یک طرفه نیست. سامانتا مانند یک زن واقعی علاقه را درک می‌کند و دوست دارد وقت زیادی را با تئودور بگذراند و حتی به زن‌های دیگر حسودی می‌کند. او یک سوال غم‌انگیز از تئودور می‌پرسد: «آیا احساسات من واقعی هستند یا از قبل برنامه‌نویسی شده‌اند؟» دیالوگ‌های زیادی شبیه به این را در طول فیلم می‌شنویم که اکثر آنها از عمق احساسات و ناشی از تنهایی است. شاید سامانتا نیز مانند انسان‌ها نیازهایی دارد. فرضاً او نیز باید مثل ما به گردش برود، با دوستان نشست و برخاست کند و آب و هوایی عوض کند. هر چه باشد سامانتا را «او» صدا می‌زنند، نه «آن».

سامانتا فقط یک صدا است. صدای پیشگی او توسط «اسکارلت جوهانسون» به بهترین نحو ممکن انجام می‌شود. اگر چه شنیدن این صدا در طول فیلم کسل‌کننده نیست اما به نوعی نقش‌آفرینی خواکین فونیکس را سخت‌تر کرده است. چرا که او باید نقش تصویری سامانتا را نیز بازی کند و با واکنش‌های صورت و بدن خود، احساسات را به مخاطب انتقال دهد. کارگردان به کمک فونیکس مرز بین عشق واقعی و مجازی را نزدیک بهم نشان می‌دهد. طراحی صحنه و فضای کلی فیلم نیز قابل قبول است. در این فیلم البته اتفاقاتی می‌افتد که پیش‌زمینه‌ای برای آن وجود ندارد یا بعداً دلیل آن مشخص نمی‌شود اما این ایرادها در مقابل نقاط قوت فیلم محو می‌شود.

فیلم «او» همچنین تلنگری به ذهنیت‌های فعلی انسان‌ها است. اکثر مردم می‌خواهند نیازهایشان به سرعت برآورده شود و یک شبه شخص مقابل را از آن خود کنند. در ضمن به جای درک تفاوت‌ها، این فرد باید بی عیب و نقص باشد و دقیقاً مطابق با خواسته‌ها. در آینده اما مشخص نیست که چه اتفاقاتی خواهد افتاد و نگرش انسان‌ها چگونه خواهد بود.

از سوی دیگر تئودور، سمبل انسان سرگشته امروزی است که خسته از پیدا کردن یک رابط معنادار در جامعه ماشین‌زده، برای برقراری یک رابطه سطحی و کنجکاوانه به جهان ماشین دل می‌بندد اما فارغ از این که جذابیت‌های این جهان چنان زیاد است که حتی در رابطه عمیقی مانند عشق نیز می‌خواهد حرفی برای گفتن داشته باشد. حرفی که در ابتدا با شیرین‌کاری‌های سامانتا دلنشین و جذاب به نظر می‌رسد اما در انتهای فیلم به تلخی در می‌یابد که ماشین تنها، ماشین است.

برخی از افراد فیلم خوب را فیلمی می‌دانند که در پایان آن احساس خوبی داشته باشند. به احتمال زیاد شما نیز بعد از دیدن فیلم چنین حسی خواهید داشت. اینکه در پایان، سامانتا دارای جسم می‌شود، عشق آنها ادامه می‌یابد یا مثل بیشتر فیلم‌های هوش مصنوعی انسان‌ها ضعیف‌تر می‌شوند، سوالاتی است که بهتر است خودتان بعد از دیدن فیلم جوابش را بیابید. فیلم her در مجموع جوایز اسکار و گلدن گلوب 2014 در 8 بخش نامزد شد و توانست 2 جایزه را کسب کند:

- برنده اسکار بهترین فیلمنامه اورجینال
- نامزد اسکار بهترین فیلم
- نامزد اسکار بهترین طراحی تولید
- نامزد اسکار بهترین موسیقی متن فیلم
- نامزد اسکار بهترین ترانه اورجینال
- برنده گلدن گلوب بهترین فیلمنامه
- نامزد گلدن گلوب بهترین فیلم موزیکال یا کمدی
- نامزد گلدن گلوب بهترین بازیگر مرد در فیلم موزیکال یا کمدی

در پایان، اطلاعاتی از فیلم و یکی از موسیقی‌های زیبای آن به نام 3 Loneliness را قرار داده‌ایم.

امتیاز متاکرتیک:
90/100

امتیاز روتن تومیتوز:
95/100

امتیاز IMDB:
8/10

باکس آفیس خارجی:
21.5 میلیون دلار

باکس آفیس داخلی:
25.5 میلیون دلار

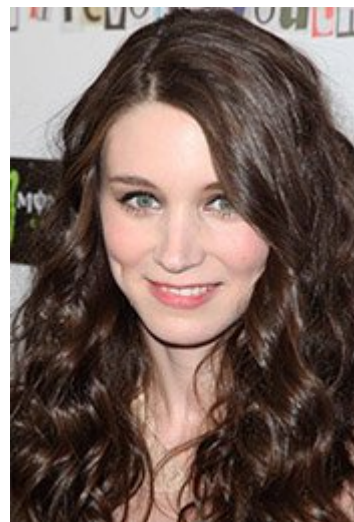
بودجه:
23 میلیون دلار

[Joaquin Phoenix](#)

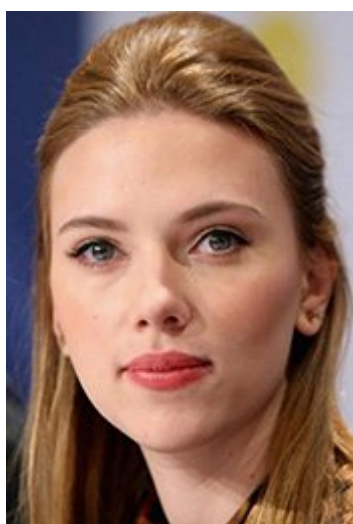
[Amy Adams](#)

[Rooney Mara](#)

[Spike Jonze](#)
(کارگردان و نویسنده)

[Scarlett Johansson](#)
(صدایپیشه)

موسیقی متن فیلم her با نام 3 Loneliness

تاریخ انتشار:
14 بهمن 1396

نشانی منبع:

<https://www.shabakeh-mag.com/entertainment/11661/%D9%86%DA%AF%D8%A7%D9%87%DB%8C-%D8%A8%D9%87-%D9%81%DB%8C%D9%84%D9%85-her%D8%8C-%D8%A7%D8%B2-%D8%A8%DB%8C%D9%86-%D8%B1%D9%81%D8%AA%D9%86-%D9%85%D8%B1%D8%B2->

%D8%A8%DB%8C%D9%86-%D8%B9%D8%B4%D9%82-
%D9%85%D8%AC%D8%A7%D8%B2%DB%8C-%D9%88-
%D8%AD%D9%82%DB%8C%D9%82%DB%8C